

Mladonyiczky Béla – iskolánk egykori művésztanára – művészi hagyatékából állandó kiállítás látható intézményünkben a róla elnevezett Mladonyiczky klubgalériában.

A művész önvallomásában így fogalmazta meg hitvallását:

Korszerűnek lenni ma Európában napi parancs, életszükséglet, érték, kötelező merészség, a jövő megérzése.

Napjainkra már közhellyé vált, hogy az emberi értékek zavarait és elbizonytalanodásának korát éljük. Ilyen helyzetben jelentőséget kap az örökölt vagy megszülető szellemi produktum, amely az "érett élet látomásainak" folytatójává válik. Olyan vállalásról, munkákról szövegek, amik eszmei és művészi tartalmat hordoznak, vallomásos hűséggel mutatnak fel.

A szobrász számára alapvető hűség az anyaghoz való hűség. Abból kell kiindulnom, ami van, mit ad ki az anyag, mi van benne, de ugyanakkor úrrá is kell lennem rajta. Akikből szobrász lett, vagy lesz, azok szeretnek a kezükkel dolgozni. Megmagyarázhatatlan erővel vonzódnak az anyaghoz (fához, kőhöz, fémekhez stb.), de talán mégis a legfontosabb: nagyon szeretik mesterségüket.

Az előző gondolatból, helyzetből adódik, azért válik szobrász valakiből, mert különös, kényes érzékenységgel rendelkezik, viszonyul mindahhoz, ami körülveszi. A szobor ereje, intenzitása belülről kifelé feszülő formából sugárzik.

Csak ezek a formák adhatnak erőt, feszültséget, vitalitást. Ezt soha nem a méret dönti el, csakis a benne élő szellemi tartalom, emóció, ami anyaggá vált. Ez ad monumentalitást, sugárzást egy munkának.

A szobor térkitöltése, szerkezetének látomásossága új összefüggések elrendezésére ad alkalmat. A látvány egyedi, a látomás a létezés egyetemes elemeiből jön létre. A látomásosság az egyedi képnek és az egyetemességnek az egysége.

A személyiség igazi célja és szerepe nem az önmegmutatás, mint ezt Nagy László is vallotta, hanem a teljes önfeledtség és az önátadás erénye. Ez a tudatosan vállalt szolgálat az élethez való hűség.

Vállalnom kell, hogy kifogjak a sorson, elragadjam tőle a jelent azzal, amit teszek, amit létrehozok önmagamban és munkáimban.

Mladonyiczky Béla (1987)